

Schmit og Sønderup) ønskede at medvirke til, at vor sociallovgivning blev udvidet med en husmoderafløsning, idet mindretallet anser en sådan ikke blot for ønskelig, men også for nødvendig, idet der herigennem skabes mulighed for i en nødsituation at aflaste husmødrene for deres arbejdsbyrde og at oprettholde hjemmets gang.

Mindretallet beklager derfor, at det ikke har været muligt at opnå enighed om et forslag, hvorved denne rimelige foranstaltning gennemføres på et forsvarligt økonomisk grundlag.

Det er mindretallets opfattelse, at en ny social lov af den omhandlede art må opbygges med faste økonomiske rammer fra begyndelsen. Da det imidlertid ikke har været mindretallet muligt at vinde tilslutning til sine synspunkter, stiller mindretallet

selvstændigt underændringsforslag under nr. 2 ud fra den betragtning, at de enkelte kommuner, der får fordelene ved husmoderafløsningen, også i højere grad selv må bære omkostningerne derved, idet man derigennem påkalder ansvaret hos de administrerende myndigheder. Mindretallet mener derfor, at omkostningerne bør deles ligeligt mellem stat og opholdskommune med 50 pct. til hver, og at der bør lægges loft over udgifterne, således at der højst refunderes kommunen et beløb svarende til 1 kr. pr. indbygger.

Mindretallet havde desuden ønsket, at der fastsættes et kontrolgebyr for at modvirke misbrug, og er meget betænkeligt ved den af ministeren for udvalget skitserede betalingskala, idet mindretallet mener, at dennes satser er uforsvarligt høje.

Ændringsforslag.

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Kaj Andresen, Chr. H. Christensen, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Qvist Hansen, Hans Thyge Jacobsen, Kai Jensen, Bodil Koch, Viola Nørløv, Sofie Pedersen og Erna Sørensen):

1) Lovforslagets tekst affattes således:

„§ 1.

Stk. 1. En kommune er efter en af vedkommende kommunalbestyrelse derom truffen almindelig beslutning berettiget til at yde husmoderafløsning i overensstemmelse med denne lovs regler til private hjem, når der ved læge- eller jordemoderrekvisition dokumenteres midlertidigt at være behov herfor på grund af sygdom og rekonvalescens, herunder indtil 14 dage efter normal fødsel. Indberetning om sådan beslutning indsendes gennem amtet til socialministeren, for de i forsorgslovens § 50, stk. 1, 2. pkt., omhandlede kommuner dog direkte til socialministeren.

Stk. 2. Flere kommuner kan slutte overenskomst om gennemførelse af fælles husmoderafløsning i kommunerne.

§ 2.

Stk. 1. Det påhviler en kommunalbestyrelse, som har truffet beslutning i henhold til § 1 om ydelse af kommunal husmoderafløsning, at organisere husmoderafløsningen i kommunen.

Stk. 2. Administrationen af husmoderafløsningen kan enten henlægges til det sociale udvalg eller til et særligt udvalg på mindst 3 og højst 7 medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen i eller udenfor denne, således at mindst 1 medlem er en kvinde med kendskab til husligt arbejde. Administrationen kan endvidere overlades til en offentlig eller privat institution, som yder husmoderafløsning i overensstemmelse med